

26/02/2018

Compostatge de residus alimentaris: Estat i reptes

Un article publicat pel Grup d'Investigació en Compostatge (GICOM) de la UAB ha fet una compilació tècnica de la situació actual del compostatge de residus generals de les llars, ressaltant aquells aspectes en els quals es necessiten més investigació i tecnologia per reforçar aquesta eina consolidada a Europa.

Residus de cuina i vegetals barrejats seleccionats en origen tal com arriben a una planta de compostatge

Cada vegada més, el compostatge està esdevenint una forma de tractament de residus orgànics sostenible, econòmica i amb un profit evident en forma de compost. El compostatge es pot definir com el tractament biològic en estat sòlid de residus orgànics de cara a la producció de compost, un producte estable, lliure de patògens i que es pot usar com adob orgànic i ecològic.

Tot i que el compostatge es pot aplicar a tota mena de residus, a Catalunya està imposant-se com a sistema de tractament per als residus orgànics generats a les llars, especialment les restes de menjar conegudes habitualment com a FORM (Fracció Orgànica de Residus Municipals) i que es recullen utilitzant diversos sistemes com el porta a porta, el contenidor marró, etc.

En l'article de revisió publicat pel Grup de Recerca en Compostatge (www.gicom.cat) de la UAB es fa un recull tècnic de la situació actual del compostatge i dels reptes

més importants que ha d'afrontar, sempre centrat en residus generats a les llars. Dins d'aquests aspectes cal destacar que es tracta d'una tecnologia consolidada Europa, amb força sistemes de tractament vàlids per a obtenir un bon compost, fet que fa que l'ús d'aquesta tecnologia es vagi ampliant en els darrers anys.

Tanmateix, el compostatge té inherentment alguns aspectes que necessiten més investigació i tecnologia per tal de convertir-lo en una eina més robusta i acceptada per la societat. Entre ells, es destaquen:

- La qualitat dels residus d'entrada: és evident que encara falta una part important de sensibilització ambiental per evitar que certs materials no orgànics (impropis) es barregin amb el material de la cuina o els jardins particulars.
- La qualitat del compost: es necessiten eines estandarditzades a nivell europeu per establir cànons de qualitat i poder realitzar bones estratègies de màrqueting
- Olor: el compostatge es troba en la llista negra d'operacions que provoquen problemes de males olors. Alguns d'aquest episodis no tenen cap tipus d'empament legal, que seria beneficiós per al generador i el receptor d'aquestes olors. Cal una normativa clara en aquest sentit.
- En el marc més científic, és evident que al compostatge li calen: determinació de les poblacions microbiològiques existents en el procés i una clara definició de la utilitat del compost en altres àmbits, entre els quals trobem un gran punt de recerca i transferència tecnològica com la bioremediació de sòls contaminats.

En conclusió, el compostatge com a eina de tractament dels residus orgànics generats a les llars és una eina robusta i ambientalment sostenible, però és evident que encara necessita de certs esforços per arribar a la seva consideració i acceptació en el nou marc del tractament dels residus.

Dr. Antoni Sánchez

Departament d'Enginyeria Química, Biològica i Ambiental
Escola d'Enginyeria
Universitat Autònoma de Barcelona
antoni.sanchez@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)